

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

Beati Benignvs Et Carvs, Veronenses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

BEATI
BENIGNVS
ET
CARVS,
VERONENSES.

BENIGNVM & CARVM miraculorum splendor magis, quàm scriptorum calamus illustravit. Veronæ ambo cives fuerunt; ut verò cæli fierent, urbem se & totum mundum in ætate adhuc floridâ exire voluerunt. Habitabant id temporis, qui sancti AVGVSTINI institutum sectabantur, per sola loca dispersi tuguriolis multis Eremitæ: his se adjunxere sancti adolescententes, & in severiorem disciplinam tradidere. In hac virtutum religiosâ palæstrâ diu ad sacram militiam & bene exerciti, singularia sibi castra posuere inter avii nemoris densas latebras, in rupis excelsæ cavo, quâ lacui Benaco imminet, *Malsesenium* vulgò dixere.

Illic vigiles stationem suam inter

ter preces & jejunia tirones nostri
servare, nunquam arma deponere,
dimicare semper parati. Primam
pugnam secum pugnarunt; sui vi-
ctores gloriosi, deinde frequentes
cū Inferno confixerunt. Si quæ illis
data à fraudulento adversario in-
ducere, non hi ferias interim sibi, aut
Vacunæ vitiorum omnium fœcun-
dæ matri vota facere; sed in rudi
aliquo ligno manus exercere, scul-
pturire aliquid; usque dum felici
manu exsculperent illud Virginis
MARIÆ piū simulacrum, quod
non tam ab artifice industriâ, quàm
à raritate beneficiorum, quæ inde
ad miseros plurima dimanarunt,
magnam apud omnes habet æsti-
mationem.

Quæ porro BENIGNI & CARL
sanctitatem prodiderunt, argu-
menta multa taceo: ex illis unum
adducam palmarium, quod negare,
neque ipsa invidia aufit, nempe
firmatum Regis populique ocula-
tis testimoniis. Rem ita habe. An-
no post reparatam salutem octin-
gentesimo & septimo, Kalendis
Maii

Maii transferenda erant Divi Zenonis Episcopi & Patroni Veronensis sacra ossa ex veteri oratorio, in ædem novam, quam Caroli Magni F. Rex Pipinus sancto Pontifici excitaverat. Præsul Rotaldus cum cleri populiq; solenni pompâ prodierat, jamque succollare cœperant, quibus ea cura data; cùm, ecce, loculorum pondus in tantum excrefcere sentiūt, ut nullis viribus de loco dimovere, nedum auferre possent. Alii identidem atque alii successe; sed non conatus. Tandem ex turbâ nescio quis (Numine ita suggerente) proclamat, Deum BENIGNO & CARO Eremitis hunc translationis honorem reservasse; quòd nisi eos accerferent, operam & diem illic perdituros. Deputati ergo à Rotaldo, qui in eremum excurrerent, & viros sanctos illicò adesse Pontificis imperio juberent. Sed illi à cælo moniti veniunt obviam legatis, adeoque jam se Episcopo sistunt. Jussi feretro humeros supponunt, & sine difficultate obsequens sibi habent, transferuntque

runtque in ædem destinata. Inde per Eremi laudes ire tota civitas; omnium præconiis celebrari BENIGNI & CARI nomen: sed illi a pestilente humanæ gloriolæ aurâ sibi metuentes in latibulû se suum receptare, donec ad æternæ gloriæ immarcescibilem coronam paullo post evocarentur.

Eorum corpora vigesimo die Julii tumultata in sacello *Malsesio*, jubente Rotaldo Antistite, qui celebrem eis diem, ejusdem mensis vigesimum sextum signavit; quem vicini etiamnum festum servant. Aliquot post sæculis, anno, inquam, tertiodecimo supra millesimum & trecentesimum Theobaldus ex Augustiniano Eremita Veronensis Episcopus sacra ossa invenit, eaque sacello magnifico honoravit: quod & consecravit solenniter anno eodem, 4. Idus Maii, reliquiasque in lapideam arcam manu suâ reposuit, additâ, qualem barbara illa tempora dictabant, Latinâ inscriptione.

B. THEO.